

KYYTI-LUKUHAASTE

LUE 12 KIRJAA VUODEN AIKANA.

SUKELLUS SARJAKUVAAN

Kent State: Neljä kuollutta Ohiossa (Derf Backderf)

4. toukokuuta 1970 Ohiossa, Kent Staten yliopistossa, Yhdysvaltojen kansalliskaarti avasi tulen kohti aseettomia opiskelijoita ja neljä henkeä kuoli. Tapahtuma on ollut minulle tuttu lähinnä Crosby, Stills, Nash & Young yhtyeen esittämänä protestilauluna jonka ympärille Backderf puhalttaa vahvan tarinan.

*" Tin soldiers and Nixon's comin'
We're finally on our own
This summer I hear the drummin'
Four dead in Ohio"*

Tapahtumat alkavat kehittyä, kun kansalliskaarti on komennettu hillitsemään rahtarien lakkoa. Paikallisten päättäjiä pelot ja kunnan konservatiivien viha pasifisteja, aseistakieltäytyjiä, hippejä ja tietysti erityisesti kaikkea mikä edes etäisesti haaskahti kommunismilta saavat tapahtumat vain viidessä päivässä muuttumaan asiallisesta protestoinnista kyynelkaasutusten ja pistinhyökkäysten kautta neljän nuoren kuolemaan. Kaikki pakoilevat vastuuta ja syyllisyyttä. Paljon esitetään väitteitä, että ampujat olivat vain puolustautuneet kimppuunsa hyökänneitä mellakoijia vastaan, mutta tarina esittää paljon todistusaineistoa, kuinka vallanpitäjät halusivat 'esittää opiskelijoille kuka määrää' ja 'nitistää kaikki epäamerikkainen toiminta.

Kirja on kirjoitettu, kun tapahtuneesta oli kulunut viisikymmentä vuotta ja se suomennettiin viime vuonna. Nyt se on äärimmäisen ajankohtainen tarina siitä, kuinka päättäjiä pelot, ennakkoluulot, toiveet ja usko omaan erehtymättömyyteen ovat tie katastrofiin. Pitkään vallassa olleet johtajat alkavat nähdä opiskelijaliikkeen uhkana omalle vallalleen ja tulkitsevat todisteita oman maailmankuvansa ja uskomustensa pohjalta ja pohjaavat näihin tulkintoihin omat jatkopäätelmät ja niinpä askel askeleelta he ovat irtautuneet todellisuudesta.

Backderf on opiskellut journalismia ennen heittäytymistään sarjakuvantekijäksi ja se näkyy. Teosta varten on tehty valtavasti taustatyötä ja faktat on tarkistettu huolella. Paikoin tuntuu, että osan faktoista olisi voinut jättää alaviitteisiin tai liitesivuille, mutta tällaisenaan tapahtumien vyöry tuntuu lähes ahdistavalle. Pelottavinta on kuitenkin se, että on vaikea osoittaa tarkalleen missä kohden mentiin liian pitkälle, sillä kohti katastrofia mennään hyvin askelin ja viimeinen askel ei eroa edellisistä muuten kuin seuraustensa takia.

Markku Kesti - Kotkan kaupunginkirjasto

HUHTIKUUN LISÄVINKIT

Sarjakuvaromaani

Hanneriina Moisseinen: Isä
Kati Kovacs: Quo vadis, Katalin
Ville Tietäväinen: Harvennus
Kasper Strömman: Tallipiällikkö
Ulla Donner: Sontaa
Alan Moore: Vartijat
Jouko Ruokosenmäki: Viime vuonna Frankfurtissa
Ulli Lust: Tänään on loppuelämäsi viimeinen päivä
Cyril Pedrosa: Portugali
Hanna Gustavsson: Yölapsi
Mari Ahokoivu: Oksi
Emmi Valve: Armo
Suvi Ermilä: Hauho
Daniel Clowes: Wilson

Strippisarjakuva

sarjoista mainittu vain sarjan nimi

Sara Valta: Monisuhdetta
Sarah Andersen: Elämänhallinta on illuusio
Pauli Kallio: Ammatti: Käsikirjoittaja
Milla Paloniemi: Kiroileva siili
Pertti Jarla: Jäätävä spede
JP Ahonen: Villimpi pohjola
Malin Biller: Ilobilleri
Lauri Ahtinen: Viidentoista minuutin yksinäisyys
Mikael Wulff: Wulffmorgenthaler
Stephan Pastis: Helmiä sioille
Petteri Tikkanen: Black Peider
Joonas Rinta-Kanto: Fok_it
Urmas Nemvalts: Metsän valtiaita ja muita ryökäleitä
Anton Lipasti ja Roope Lipasti: Kimmo Kotka